

Ter dankbare herinnering aan

JOHANNES MARTINUS RAASSENS

7 maart 1916 werd hij te Leende geboren en gedoopt. Na 15 jaren huwelijk met Hendrika van der Kruijs was hij sedert 23 oktober 1965 weduwnaar. Door een ziekte werden zijn krachten gesloopt, en voorzien van het Sacrament der zieken keerde hij in gelovige overgave terug naar zijn Schepper 8 oktober 1980. Ten afscheid kwamen wij biddend samen in een viering van de Eucharistie, waarna zijn lichaam werd toevertrouwd aan de aarde op het R.K. kerkhof te Heeze op 11 oktober 1980.

Een sympathieke medemens is heengegaan. Hij had een grote genegenheid voor alles wat leeft en groeit en heeft altijd "buiten" kunnen werken, aanvankelijk in de bossen, later bij de Gemeentewerken te Geldrop.

Door de toewijding aan zijn werk en zijn bescheiden aard had hij de sympathie van hoog tot laag, vooral ook van de mensen in wier straten hij er voor zorgde, dat het er netjes uitzag. Toen dat tot uiting kwam in een grote belangstelling tijdens de receptie bij het verlaten van de Dienst heeft hem dat heel goed gedaan en was hij er blij en gelukkig mee. Fier was hij op het bezit van een grote beker, bij oogstfeesten hem toegekend als kampioen "maaien met de zicht".

"Ons pap" was altijd bezig. "Ik heb het druk" zei hij altijd. Druk in huis waar hij alles keurig in orde hield, druk met zijn tuin, waar hij steeds in doende was. Misschien was zijn rusteloos bezig zijn een manier om met zijn eenzaamheid klaar te komen. Want hij was een eenzaam mens, die mede door zijn enigzins teruggetrokken zijn van aard anderen niet tot last wilde zijn. Daarom wilde hij geen aanspraak maken op zijn enige dochter om bij hem te blijven, maar was hij vol goede zorgen voor haar en gaf haar de ruimte om haar eigen leven te leiden.

Met zijn eigen problemen wilde hij zelf klaar komen, daarbij steunend op zijn groot geloof in God, zoals dat telkens tot uitdrukking kwam in zijn gezegde: "Als God het beeft". Zo heeft hij ook zijn ziekte aanvaard en de dood naderbij zien komen. Dankbaar was hij voor alle goede zorgen en dat hij tot het laatst in zijn huis kon blijven, om van daaruit te beginnen aan zijn laatste reis naar Gods Vaderhuis. Moge deze rusteloze mens nu voorgoed rust vinden bij God.

Niemand leeft voor zichzelf,
Niemand sterft voor zichzelf;
Wij leven en sterven voor God, onze Heer,
Aan Hem behoren wij toe.

Voor uw medeleven betoond het overlijden van onze lieve en zorgzame vader zeggen wij u hartelijk dank.

Din Raassens
Jac Heeren